

JAG, EN LUSPUDEL

Av: Kerstin Eriksson, c:a 1992/93

Hunden har med stor ödmjukhet bokstavligen förklarat för Matten varifån uttrycket "luspudel" kommer: "Det är bara att se på mig", förklarar Hunden medan han vant kliar sig under hakan, "jag är en mellanpudel och har löss, det vill säga en luspudel!".

Det var den nya hundklipparen som upptäckte att Hunden hade hyrt ut sin päls i andra hand. Eftersom hundklipparen förstod att Matten inte hade godkänt dessa inneboende rekommenderade hon en lusavhysningsfirma kallad "Dermocan". "Typiskt!", tänker Matten, "att Hunden ska ha pälssockupanter precis nu, första gången hos den nya hundklipparen. Vad ska hon tro om mig?"

Ytterst pinsamt också om min hund har lusat ner hela hundsalongen. Fast å andra sidan", resonerar Matten tyst för sig själv, "en erfaren hundklippare tycker nog inte det är så märkvärdigt med lite löss" Matten förmår sig inte att säga det hon tänker, utan har fullt sjå att lyssna på hundklipparens anvisningar hur man blir av med lössen, samtidigt som hon försöker lugna ner Hunden som gnäller högljutt att han vill ut ifrån detta hemska ställe - NU!

Hundklipparen förklarar att Matten ska bada Hunden en andra gång om tio dagar med lus-shampot. Det skulle räcka. På flaskan som Matten köpte av hundklipparen står det att djuret ska bada två till tre gånger med 14 dagars mellanrum.

Väl hemma hittar Matten två artiklar om löss i en gammal Hundsport som hon hade sparat för eventuella framtida bruk. "Ibland har man faktiskt nytta av det man sparar", tänker Matten stolt när hon börjar läsa i tidningen. (Matten är känd för att spara på - ALLT.)

I den första artikeln står det att hunden ska badas tre gånger med tio dagars mellanrum. På nästa sida står artikel nr 2. Där står det att hunden ska badas tre gånger med 12 till 14 dagars mellanrum. Alla rekommenderar samma lus-shampo. "Raka besked!", säger Matten högt för sig själv. (Hon känner sig inte alls förvirrad. Eller...)

På flaskan till lus-shampot står det att det ska verka i minst 15 minuter, i artikel nr 1: fem till tio minuter och i artikel nr 2 står det ingenting alls.

I artikel nr 1 beskrivs lössen som lätta att se. Fast två meningar efter står det att de kan vara svåra att upptäcka (eh), men gnetterna är lätta att finna. Gnetterna ser ut som mjäll, men är alltid halvmåne-formade, och de är svåra att borsta bort. Längs ned på sidan finns en stor fin illustration på en lus "som ibland kan vara svår att upptäcka".

Men en teckning på en gnet som är "lättare att finna" finns dock ej. (!) Att döda gnetskal kan finnas kvar i pälsen efter alla bad nämns endast i artikel nr 2. Hur man ser om de är döda eller inte nämns inte alls. Som den kompromiss-människa Matten är så planerar hon att bada Hunden om 12 dagar, sen får man se om det blir ett bad till.

Hur som helst ska det städas hemma hos Matten och Hunden - och "hundens liggunderlag skall tvättas för att förhindra att den får tillbaka lössen återigen". Men nu är det så att Hunden är en bortskämd hund. Hans "liggunderlag" är överallt. I Mattens säng, i soffan, i snurrfåtöljen - och i hans egen hundsäng.

Alla sängkläder och filtar slängdes ut på balkongen i väntan på tvätt-tid. Hunden har också en dagmatte (Mattens mamma). Det städades där också - och tvättades sängkläder och filtar till soffor och fåtöljer. Det finns en daghusse (Mattens ena bror) också. Det städades i hans rum med - och tvättades sängkläder och filtar till soffor. Tvättmaskinen i huset gick på högvarv.

Matten var en eftermiddag och promenerade med Hunden hemma hos Dagmatten. Då passade hon på att låna deras tvättmaskin. Vid 14.30-tiden la Matten i alla sängkläder i maskinen, satt på vit-tvätt 95 grader. Hon gick ut med Hunden. Tvätten var inte klar när de kom tillbaka, så Matten åkte hem till sig istället.

Vid halv-ett-tiden på natten kom Matten på att man borde nog hänga upp tvätten. Hemma hos Dagmatten var alla uppe som om klockan var 16.00 på eftermiddagen. I köket var "eftermiddagskaffet" framdukat.

Matten öppnar dörren till tvättrummet. Hon översköljs av ett gigantiskt ångmoln. På golvet är det stora vattenpölar och längs väggarna sipprar ångan ned. Ifrån taket hänger stora regndroppar. Dimman ligger tät; Ett stycke tropisk regnskog, väl bevarat i ett ursvenskt tvättrum på cirka 2,5 x 3,5 meter.

Matten stänger av tvättmaskinen, och öppnar snabbt fönstret för att kunna andas därinne. Den stackars tvättmaskinen är alldeles het. Den måste ha fått ett nervöst sammanbrott och blivit helt överansträngd av den plötsliga tvättvågen. Det lilla vatten som fanns kvar i maskinen bubblade av hetta.

"Jasså, du!", säger Daghussen lugnt till Matten när han upptäcker hur det ser ut i tvättrummet, "du ångtvättar dina sängkläder. Är det effektivt? Ja, det borde ju bli rent. I denna hetta!" "Det är egen uppfinning", svarar Matten stolt, "Alldeles nytt. Funderar på att besöka patentverket imorgon"

Dagmatten tittar in i sitt tvättrum, vänder sig sedan till Hunden, "Luspudeln" och säger: "Titta, vad dina löss har ställt till med!" Hunden fnysar till och går därifrån, hoppar upp i soffan, lägger sig väl tillrätta på den nytvättade filten och fortsätter gnagandet på det nya kladdiga mörghälen.

Fadern i huset uppskattar inte fukten som sipprar ner längs väggarna i det egenhändigt uppbyggda tvättrummet. Han vill inte riktigt förstå att tvättmaskinen är trasig - trots sina *minst tio* år. Mattens och Daghussens bror säger att den går nog att laga.

"Men mina väggar då?!", utbrister Fadern smått irriterat. "Ja, en liten lus kan ställa till med mycket", säger Matten och tittar på Hunden som är fullt upptagen i soffan med sitt kladdiga mörghälen. Som vanligt inser inte Hunden vad han har ställt till med.

Dagarna går och Matten är på lusjakt. Hon känner sig likt en ap-mamma som när varje tillfälle ges noggrant letar efter löss i sin avkommas päls. Men till skillnad från ap-mamman har hon svårt att se vad som är löss, gnetter och vanligt mjäll.

För att göra det hela ännu svårare, så råkade hon en morgon spilla en knapp halvdeciliter strösocker över hela hunden. "Det ska inte vara för lätt här i livet", säger Matten till Hunden, som försöker skaka av sig det mesta av strösockret. Matten funderar på om man kanske skulle smaka på det hon hittar i hundens päls för att urskilja om det är strösocker eller löss - smakar det sött är det socker, smakar det illa är det löss, gnetter eller mjäll. Vid noggrannare eftertanke fann hon det hela tämligen osmakligt, så hon avstod från denna kanske väl okonventionella urskiljningsmetod.

Efter det andra badet fann Matten bevisligen gnetter, halvmåne-formade mjäll som sitter fast i pälsen. Efter undersökning med förstoringsglas syntes det att de såg exakt lika ut. Men om de var döda eller inte kunde Matten inte se, så Hunden fick stå ut med ett tredje bad för säkerhets skull. Varken hund, matte eller löss uppskattade det.

Däremot uppskattade Matten vad en annan hundägare sa till henne: "*En hund är inte en riktig hund förrän den har haft löss minst en gång i sitt liv!*"